

Datum van inontvangstneming : 19/06/2015

C-221/15-①

CURIA GREFFE Luxembourg
Entrée 13 MAI 2015

Nr. van het arrest

Nr. 470 Corr. Folio

Nr. 2013 CO 897 van het parket (1ste aanleg : nr.: 62.97.6023-12)

Nr. 2013 BC 865 van de griffie

- prejudiciële
vragen.

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen:

-1338

ETABLISSEMENTS FR. COLRUYT N.V., met maatschappelijke zetel te 1500 Halle, Edingensesteenweg 1969, met ondernemingsnummer 0400.378.485,

beklaagde,

vertegenwoordigd door meester Herman De Bauw, advocaat aan de balie van Brussel, en door meester Raf Verstraeten, advocaat aan de balie van Leuven.

Ingeschreven in het register van het Hof van Justitie onder nr. <u>991 385</u>
Luxemburg 18. 05. 2015 De Griffier, voor deze
Pax/E-mail: _____ <i>Maria Manuela Ferreira</i>
Neergelegd op: <u>13.05.15</u> Hoofdadministrateur

Beklaagd van

In het gerechtelijk arrondissement Brussel,
En bij samenhang elders in het Rijk, namelijk in de gerechtelijke arrondissementen
Gent, Kortrijk, Bergen, Doornik, Verviers, Luik, Dinant, Eupen, Leuven,
Dendermonde, Antwerpen, Ieper en Hasselt,

Tussen 27 maart 2011 en 23 juni 2012

Bij inbreuk op artikel 7, §2bis, 1° van de wet 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten (B.S. 8 april 1977), ingevoerd bij wet van 10 december 1997 houdende verbod op de reclame voor tabaksprodukten (B.S. 11 februari 1998), reclame te hebben gevoerd voor tabak, meer bepaald

1. Tussen 27 maart 2011 en 23 juni 2012, diverse tabaksprodukten te hebben verkocht aan een eenheidsprijs die lager is dan de prijs vermeld op de fiscale zegel, onder andere,

° op 28 maart 2011, te Gent, sigaretten van het merk Fortune Red te hebben verkocht aan een prijs van 38,40 euro per tien pakjes, terwijl de fiscale zegel 3,90 euro per pakje vermeldt of 39 euro per tien pakjes, en roltabak van het merk Camel Cigarette Flavour 40 gram te hebben verkocht voor 3,58 euro per pakje, terwijl de prijs vermeld op de fiscale zegel 3,60 euro bedraagt,

° op 3 mei 2012, te Asse, sigaretten van het merk L&M te hebben verkocht aan een prijs van 43,40 euro per tien pakjes, hetzij 4,34 euro per pakje, terwijl de prijs vermeld op de fiscale zegel 4,4 euro bedraagt,

2. Tussen 27 maart 2011 en 4 mei 2012, diverse tabaksprodukten te hebben verkocht met een hoeveelheidskorting, die aangeduid wordt met gele en rode achtergrond op de railstrip,

Onder andere,

° op 28 maart 2011, te Gent, een extra korting te hebben verleend bij aankoop van minimum drie farde (tien pakjes) sigaretten van het merk Fortuna Red, zodoende dat de prijs met korting 37,05 _ per tien pakjes bedraagt terwijl de prijs zonder korting 39 _ per tien pakjes bedraagt, en een extra korting te hebben verleend bij aankoop van minimum drie pakjes roltabak van het merk Camel Cigarette Flavour , zodoende dat de prijs met korting 3,35 _ per pakje bedraagt terwijl de prijs zonder korting 3,60 _ per pakje bedraagt,

° op 28 maart 2011, te Roeselare, een extra korting te hebben verleend bij aankoop van minimum drie fardes (tien pakjes) sigaretten van het merk Marlboro Gold, zodoende dat de prijs met korting 46,4 _ per farde bedraagt terwijl de prijs zonder korting 47 _ bedraagt en dit hoeveelheidsvoordeel in het geel en rood wordt geafficheerd op de railstrip,

° op 3 mei 2012, te Asse, een extra korting te hebben verleend bij aankoop van minimum drie dozen sigaren van het merk Tabatip 50 cigarillo's met filter, zodoende dat de prijs met korting 10,01 _ per doos bedraagt terwijl de prijs zonder korting 10,70 _ per doos bedraagt, en waarbij deze korting wordt aangeduid op gele en rode achtergrond op de railstrip,

3. Op 22 april 2011 en op 22 mei 2012, diverse tabaksprodukten te hebben verkocht met een tijdelijke algemene korting van 3% aan alle klanten, onder andere,

° Te Aalst, op 22 april 2011, een korting van 3% te hebben verleend bij de verkoop van een farde (tien pakjes) sigaretten van het merk Bastos ,

° te Lede, op 22 mei 2012, een korting van 3% te hebben verleend bij de verkoop van een farde (tien pakjes) sigaretten van het merk Marlboro,

4. Tussen 27 maart 2011 en 22 mei 2012, diverse tabaksprodukten te hebben verkocht met een algemene korting van 3% voor een bepaalde categorie personen, namelijk de leden van jeugdbewegingen middels de 'kampkorting',

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 24 mei 2013 door de beklagde Etablissements Fr. Colruyt N.V. en dit tegen alle beschikkingen;
- 27 mei 2013 door het openbaar ministerie tegen de beklagde Etablissements Fr. Colruyt N.V.;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52ste kamer van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 10 mei 2013, dat zegt dat de feiten die het voorwerp van de weerhouden tenlastelegging uitmaken, bewezen zijn en verder als volgt beslist :

- Op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt de beklagde Etablissements Fr. Colruyt N.V. uit hoofde van de feiten die het voorwerp van de weerhouden tenlastelegging uitmaken tot:

- een geldboete van 45.000 euro x 6 = 270.000 euro;
- een bijdrage van 25 euro x 6 = 150 euro;
- een vergoeding van 51,20 euro;
- de kosten : 49,57 euro.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Gehoord het verslag van raadsheer Soetaert.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklagde in haar middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester De Bauw en meester Verstraeten.

Gezien de conclusies en stukken van de beklagde.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld, nu de termijn verlengd werd tot de volgende nuttige dag omdat de 15de dag op een zaterdag viel (artikel 644 Sv.).

Feiten en retroacta

Beklaagde baat in België een reeks supermarkten uit onder de naam "Colruyt".

Een onderzoek van de FOD Volksgezondheid toont volgens het openbaar ministerie aan dat beklagde, bij inbreuk op artikel 7, §2bis, 1°, van de Wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten (hierna: de Warenwet), ingevoegd bij de Wet van 10 december 1997 houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten, in haar supermarkten verboden reclame heeft gevoerd voor tabak door diverse tabaksproducten te hebben verkocht:

- aan een eenheidsprijs lager dan de prijs vermeld op de fiscale zegel (tenlastelegging sub 1);
- met een hoeveelheidskorting, die aangeduid werd met gele en rode achtergrond op de railstrip (tenlastelegging sub 2);
- met een tijdelijke algemene korting van 3 % aan alle klanten (tenlastelegging sub 3);
- met een algemene korting van 3 % voor een bepaalde categorie van personen, namelijk de leden van jeugdbewegingen middels de "kampkorting" (tenlastelegging sub 4).

De standpunten van de partijen

Het standpunt van het openbaar ministerie

In essentie verwijt het openbaar ministerie beklagde reclame te hebben gevoerd door diverse tabaksproducten te hebben verkocht aan een eenheidsprijs die lager is dan de prijs vermeld op de fiscale zegel, of met een hoeveelheidskorting, of met een tijdelijke algemene korting van 3 % aan alle klanten, of met een algemene korting van 3 % voor een bepaalde categorie van personen. Voor wat betreft de hoeveelheidskorting wordt er bij vermeld dat deze werd aangeduid met een gele en rode achtergrond op de railstrip (cfr. randnummer 7 van de conclusie, neergelegd voor de eerste rechter ter openbare terechtzitting van 27 maart 2013).

Deze feiten worden volgens het openbaar ministerie strafbaar gesteld door artikel 7, §2bis, 1°, van de Warenwet:

"Het is verboden reclame te voeren voor en te sponsoren door tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten, hierna tabaksproducten genoemd.

Als reclame en sponsoring worden beschouwd elke mededeling of handeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop te bevorderen, ongeacht de plaats, de aangewende communicatiemiddelen of de gebruikte technieken."

Het openbaar ministerie argumenteert dat prijspromoties - verlaagde prijzen of kortingen - op zichzelf ressorteren onder het reclameverbod van het artikel 7, §2bis, 1°, van de Warenwet. Er dient niet noodzakelijk sprake te zijn van een mededeling.

Het acht zich hierbij gesteund door de voorbereidende werken (Wetsvoorstel houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten, *Parl.St.* Kamer 1995-96, nr. 346/3, p. 2) die bepalen:

"Het is nuttig de definitie van 'reclame' zodanig uit te breiden en te veralgemenen dat alle mogelijke vormen, manieren en technieken (die niet noodzakelijk communicatievormen zijn) in deze definitie vervat zijn, zowel de huidige als de toekomstige.

Alle thans bestaande verbodsbepalingen blijven uiteraard bestaan, zoals gratis monsters, reclame in de lucht, in jeugdtijdschriften enz.

Internet, tombola's, verbruikerstests, verlaagde prijzen, gezamenlijk aanbod, geschenken, gratis extra-sigaretten tegen dezelfde prijs enz. zijn slechts enkele van de talrijke nu reeds toegepaste maar nog niet verboden technieken."

Volgens het openbaar ministerie is de verkoop van tabakswaaren aan een prijs die lager is dan de prijs vermeld op de fiscale zegel, reeds een handeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop te bevorderen.

Het standpunt van beklagde

Beklagde argumenteert de onverenigbaarheid van een verbod om in de detailhandel prijzen toe te passen die lager zijn dan de prijs op de fiscale zegel met het artikel 15.1 van de Richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabakfabrikaten, het artikel 34 van het Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) en artikel 4, derde lid, VWEU, samengelezen met artikel 101 VWEU.

Zij verzoekt het hof daarom om de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

"(1) Verzet artikel 15, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU, al dan niet in samenlezing met de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in achte te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur als maximumprijs op de fiscale zegel heeft gezet?

(2) Verzet artikel 34 VWEU zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in achte te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur als maximumprijs op de fiscale zegel heeft gezet?

(3) Verzet artikel 4, lid 3, VWEU, in samenlezing met artikel 101, VWEU, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in acht te

nemen door te verbieden om voor tabakswaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur als maximumprijs op de fiscale zegel heeft gezet?"

Ook verzoekt zij het hof daarom om de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

"Verzetten de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenlezing met 15, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in achte te nemen door te verbieden om voor tabakswaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur als maximumprijs op de fiscale zegel heeft gezet?"

Beoordeling

1.

Beklaagde vordert het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

Zij verwijst naar een standpunt dat door de Belgische regering werd ingenomen in de zaak 298/86 voor het Hof van Justitie (HvJ 14 juli 1988) en hekelt het beweerd afwijkend standpunt ingenomen door het openbaar ministerie in deze zaak (*cf.* randnummers 46-51 beroepsconclusie).

Er kan evenwel geen ongelijkheid bestaan in de toepassing van de norm. Het gelijkheidsbeginsel is immers een juridisch beginsel dat inhoudt dat het verschil in behandeling van bepaalde categorieën van personen gebaseerd moet zijn op een objectieve en redelijke verantwoording, hetgeen moet worden beoordeeld in functie van het doel en de gevolgen van de norm. Een feitelijke ongelijkheid, die voortvloeit uit het niet correct toepassen van de norm, brengt de rechtsgeldigheid ervan dan ook niet in het gedrang.

Het hof is dienvolgens van oordeel dat er geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof dient te worden gesteld, nu de wettelijke regeling de ingeroepen grondwetsartikelen klaarblijkelijk niet schendt (*cf.* artikel 26, §52 en 4, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof).

2.

In het licht van hetgeen hiervoor werd gesteld door beklagde, komt het daarentegen noodzakelijk voor – vooraleer ten gronde te beslissen – de hierna omschreven prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen, teneinde de gegrondheid van de aan beklagde ten laste gelegde feiten te kunnen beoordelen.

3.

Nu het huidig arrest er geen is van veroordeling, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgung, noch een burgerlijke vordering betreft, wordt dit arrest uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSpraak;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen;

alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210, 211, 407 en 644 van het Wetboek van Strafvordering;
- 267 VWEU;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Alvorens verder recht te doen, verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak te willen doen over de hierna volgende prejudiciële vragen:

(1) Verzet artikel 15, eerste lid, van richtlijn 2011/64/EU, al dan niet in samenlezing met de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in acht te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur op de fiscale zegel heeft gezet?

(2) Verzet artikel 34 VWEU zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in acht te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur op de fiscale zegel heeft gezet?

(3) Verzet artikel 4, derde lid, VWEU, in samenlezing met artikel 101, VWEU, zich tegen een nationale maatregel die het detailhandelaars verplicht om minimumprijzen in acht te nemen door te verbieden om voor tabakswaaren een prijs toe te passen die lager is dan de prijs die de fabrikant/importeur op de fiscale zegel heeft gezet?

Stelt de zaak voor verdere behandeling vast op de openbare terechtzitting van deze kamer van **14 december 2015** om 14.00 uur (relaisdatum);

Houdt de uitspraak nopens de kosten aan;

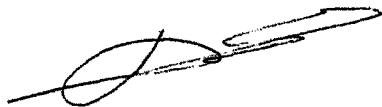
Verklaart dit arrest uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus gevonnist door :

- mevrouw A. Papen,
- mevrouw C. Vanderkerken,
- de heer Ph. Soetaert,

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

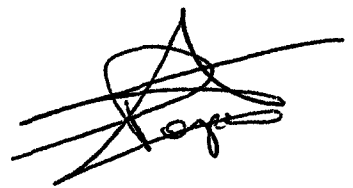
magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

Soetaert

Vanderkerken

Papen

en uitgesproken door de voorzitter, mevrouw A. Papen, in openbare terechtzitting van **5 mei 2015**, waar aanwezig waren :

- mevrouw A. Papen,
- de heer M. Verbelen,
- de heer Th. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,

Gillioen

Papen